

Turkish Food Codex Regulation on Food Labelling and Information to Consumers

Official Gazette, No.29960 Mükerrer, 26 January 2017

ระเบียบข้อบังคับว่าด้วยฉลากอาหารและการให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภค
ตามประมวลกฎหมายอาหารตุรกี

Turkish Food Codex Regulation on Food Labelling and Information to Consumers

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (Official Gazette) เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2017 (เลขที่ 29960 Mükerrer)
ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ใน วันที่ประกาศ (คือวันที่ 26 มกราคม 2017)

บทที่หนึ่ง: วัตถุประสงค์ ขอบเขต พื้นฐาน และคำนิยาม

มาตรา 1 – วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของระเบียบนี้คือเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในระดับสูงในด้านข้อมูลอาหาร รวมถึงความแตกต่างในการรับรู้และความต้องการข้อมูล

มาตรา 2 – ขอบเขต

ระเบียบนี้กำหนดกฎทั่วไป ข้อกำหนด และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการให้ข้อมูลอาหาร โดยเฉพาะการติดฉลากอาหาร และกำหนดมาตรการเพื่อรับประกันสิทธิของผู้บริโภคในการได้รับข้อมูล โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการมีความยืดหยุ่นต่อการพัฒนาในภายหลัง ระเบียบนี้ใช้กับผู้ประกอบการธุรกิจอาหารในทุกขั้นตอนของห่วงโซ่อาหาร และครอบคลุมอาหารทั้งหมดที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอต่อผู้บริโภคขั้นสุดท้าย รวมถึงสถานที่บริการอาหารส่วนรวม

มาตรา 3 – พื้นฐาน

จัดทำขึ้นตามมาตรฐานต่างๆ ของกฎหมายว่าด้วยบริการสัตวแพทย์ สุขภาพพืช อาหาร และอาหารสัตว์ เลขที่ 5996

มาตรา 4 – คำนิยาม

ชื่อทั่วไป: ชื่อที่ผู้บริโภคยอมรับว่าเป็นชื่ออาหารโดยไม่ต้องมีคำอธิบายเพิ่มเติม

ส่วนประกอบหลัก: ส่วนประกอบที่มีปริมาณมากกว่า 50% ของอาหาร หรือที่ผู้บริโภคมักเชื่อมโยงกับชื่ออาหาร

ส่วนประกอบ: สารหรือผลิตภัณฑ์ใดๆ รวมถึงสารให้กลิ่นรส สารเจือปนอาหาร และเอนไซม์อาหารที่ใช้ในการผลิตหรือเตรียมอาหารและยังมิอยู่ในผลิตภัณฑ์สุดท้าย แม้จะอยู่ในรูปแบบที่เปลี่ยนไปก็ตาม

ฉลาก: เครื่องหมาย ยี่ห้อ ตราประทับ หรือรูปภาพใดๆ ที่เขียน พิมพ์ ติด หรือแนบไว้บนบรรจุภัณฑ์หรือภาชนะบรรจุอาหาร

การติดฉลาก: ข้อความ ข้อมูล เครื่องหมายการค้า หรือรูปภาพใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาหาร ซึ่งปรากฏบนบรรจุภัณฑ์ เอกสาร หรือฉลากที่มาพร้อมกับอาหาร

วันหมดอายุ (Son tüketim tarihi): วันสุดท้ายที่อาหารสามารถบริโภคได้สำหรับอาหารที่เน่าเสียได้ง่ายทางจุลชีววิทยาและอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ควรบริโภคก่อน (Tavsiye edilen tüketim tarihi): วันที่แสดงระยะเวลาที่อาหารรักษา
ลักษณะเฉพาะของตนไว้ได้เมื่อเก็บรักษาอย่างเหมาะสม

บทที่สอง: หลักการทั่วไปของการให้ข้อมูลอาหาร

มาตรา 5 - หลักการข้อมูลบังคับ: ข้อมูลต้องครอบคลุมถึงเอกลักษณ์ องค์ประกอบ คุณสมบัติ
การคุ้มครองสุขภาพผู้บริโภค การใช้งานอย่างปลอดภัย และความต้องการทางโภชนาการพิเศษ

มาตรา 6 - ข้อกำหนดพื้นฐาน: (1) อาหารทั้งหมดที่มุ่งเป้าไปยังผู้บริโภคขั้นสุดท้ายหรือสถานที่
บริโภคหมู่ ต้องมีข้อมูลตามที่ระบุบังคับกำหนดไว้

บทที่สาม: ข้อกำหนดทั่วไปและความรับผิดชอบ

มาตรา 7 - ข้อมูลที่ถูกต้อง: ข้อมูลอาหารต้องไม่ทำให้เข้าใจผิด โดยเฉพาะในเรื่องธรรมชาติ
เอกลักษณ์ คุณสมบัติ องค์ประกอบ ปริมาณ ความคงทน ประเทศแหล่งกำเนิด และวิธีการผลิต
ข้อมูลต้องถูกต้อง ชัดเจน และเข้าใจง่ายสำหรับผู้บริโภค ห้ามระบุว่าอาหารมีคุณสมบัติในการป้องกัน
บำบัด หรือรักษาโรคของมนุษย์ (ยกเว้นอาหารเพื่อวัตถุประสงค์พิเศษ)

มาตรา 8 - ความรับผิดชอบ: ผู้ประกอบการธุรกิจอาหารที่นำอาหารเข้าสู่ตลาดภายใต้ชื่อของตน
เป็นผู้รับผิดชอบข้อมูลอาหาร ส่วนอาหารนำเข้าเป็นความรับผิดชอบของผู้นำเข้า

บทที่สี่: เนื้อหาและการแจ้งข้อมูลอาหารที่บังคับ

มาตรา 9 - ข้อมูลบังคับ: ข้อมูลที่ต้องระบุ ได้แก่

- (a) ชื่ออาหาร, (b) รายการส่วนประกอบ, (c) สารที่ทำให้เกิดการแพ้หรือแพ้สะสม,
- (d) ปริมาณส่วนประกอบบางชนิด, (e) ปริมาณสุทธิ, (f) วันควรบริโภคก่อนหรือวันหมดอายุ,
- (g) เงื่อนไขการเก็บรักษาพิเศษ, (h) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบการ,
- (i) เลขทะเบียนสถานประกอบการ, (j) ประเทศแหล่งกำเนิด, (k) วิธีการใช้,
- (l) ปริมาณแอลกอฮอล์ (ถ้ามี >1.2%),
- (m) การแสดงข้อมูลโภชนาการ

มาตรา 10 - ข้อมูลบังคับเพิ่มเติมสำหรับอาหารหรือกลุ่มอาหารบางชนิด

(1) สำหรับอาหารที่ต้องมีข้อมูลบังคับเพิ่มเติมบนฉลากตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 จำเป็นต้อง
มีข้อมูลที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 เพิ่มเติมจากข้อมูลที่ระบุไว้ในมาตรา 9

มาตรา 11 - เครื่องหมายหรือหมายเลขรุ่นของอาหาร

(1) เพิ่มเติมจากข้อมูลบังคับที่กล่าวถึงในมาตรา 9 และมาตรา 10 ต้องระบุเครื่องหมายรุ่นหรือ
หมายเลขที่ช่วยให้สามารถระบุรุ่นที่อาหารนั้นสังกัดอยู่ได้ ตามมาตรฐานอาหารที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 12 - หมายเลขทะเบียนสถานประกอบการหรือเครื่องหมายระบุตัวตน

(1) ตามระเบียบว่าด้วยขั้นตอนการขึ้นทะเบียนและการอนุมัติสถานประกอบการอาหาร;
ก) สำหรับอาหารที่ผลิตหรือบรรจุในสถานประกอบการอาหารที่ต้องเข้าสู่กระบวนการขึ้นทะเบียน
ให้ระบุหมายเลขทะเบียนสถานประกอบการของสถานประกอบการอาหารที่ผลิตหรือบรรจุอาหารนั้น

ข) สำหรับอาหารที่ผลิตหรือบรรจุในสถานประกอบการอาหารที่ต้องเข้าสู่กระบวนการอนุมัติ ให้บังคับใช้บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายระบุตัวตนที่ระบุไว้ในระเบียบกฎสุขอนามัยเฉพาะสำหรับอาหารที่มาจากสัตว์

มาตรา 13 - หมายเลขอนุมัติอาหาร

- (1) อาหารที่ถูกกำหนดเงื่อนไขการอนุมัติโดยกระทรวง จำเป็นต้องเขียนหมายเลขอนุมัติอาหารบนฉลาก
- (2) หมายเลขอนุมัติอาหารจะได้รับตามบทบัญญัติที่อยู่ในกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับอาหารที่ต้องได้รับการอนุมัติภายใต้ขอบเขตของวรรคหนึ่ง

มาตรา 14 - น้ำหนักและการวัด

- (1) มาตรา 9 ไม่ขัดขวางการบังคับใช้บทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับน้ำหนักและการวัด
- (2) ประเด็นเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับปริมาณการบรรจุที่ระบุไว้ของอาหารหุ้มห่อพร้อมจำหน่าย จะถูกกำหนดโดยกระทรวงวิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม และเทคโนโลยี ภายใต้ขอบเขตของระเบียบว่าด้วยการกำหนดปริมาณสุทธิสำหรับผลิตภัณฑ์หุ้มห่อพร้อมจำหน่ายตามเกณฑ์น้ำหนักและปริมาตร (76/211/AT) ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับที่ 29376 ลงวันที่ 4/6/2015 และระเบียบว่าด้วยการกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับปริมาณการบรรจุที่ระบุไว้ของผลิตภัณฑ์หุ้มห่อพร้อมจำหน่าย (2007/45/AT) ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับที่ 27662 ลงวันที่ 4/8/2010

มาตรา 15 - ความสามารถในการใช้งานและการจัดวางข้อมูลบังคับเกี่ยวกับอาหาร

- (1) ต้องจัดให้มีข้อมูลบังคับเกี่ยวกับอาหารและสามารถเข้าถึงได้ง่ายสำหรับอาหารทั้งหมดโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของระเบียบนี้
- (2) ข้อมูลบังคับเกี่ยวกับอาหาร สำหรับอาหารหุ้มห่อพร้อมจำหน่าย จะต้องอยู่บนบรรจุภัณฑ์โดยตรงหรือบนฉลากที่ติดหรือแนบในลักษณะที่ไม่สามารถแยกออกจากบรรจุภัณฑ์นี้ได้
- (3) กฎต่อไปนี้จะบังคับใช้กับอาหารที่ขายโดยไม่ได้ทำเป็นหุ้มห่อพร้อมจำหน่าย หรืออาหารที่บรรจุตามความต้องการของผู้บริโภคในสถานประกอบการที่ทำการขาย หรืออาหารที่ทำเป็นหุ้มห่อพร้อมจำหน่ายสำหรับการขายตรง เพื่อให้แก่ผู้บริโภคขั้นสุดท้ายหรือสถานที่บริโภคหมู่
 - ก) ยกเว้นอาหารที่ทำเป็นหุ้มห่อพร้อมจำหน่ายเพื่อการขายตรง ข้อมูลบังคับทั้งหมดจะต้องอยู่ด้วยกันในระหว่างการจัดส่งอาหาร (รวมถึงผลิตภัณฑ์แบบเทกอง) ไปยังสถานที่ขาย
 - ข) ในระหว่างการขายอาหาร ข้อมูลที่ระบุในอนุมาตรา (ก), (ค), (จ), (ช) และ (ซ) ของวรรคหนึ่งของมาตรา 9 และข้อมูลบังคับเพิ่มเติมภายใต้ขอบเขตของบรรทัดที่ 6 และ 7 ของภาคผนวก 2 จะต้องถูกจัดเก็บไว้ในสถานที่ที่ผู้ซื้อสามารถมองเห็นได้ หรือนำเสนอแก่ผู้ซื้อพร้อมกับอาหาร
 - ค) ในกรณีที่มีการร้องขอ ผู้ซื้อจะต้องได้รับแจ้งเกี่ยวกับข้อมูลบังคับทั้งหมด
- (4) วรรคสามของมาตรานี้ให้บังคับใช้โดยไม่กระทบต่อบทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งมีการกำหนดข้อมูลบังคับอื่นๆ บางประการไว้

(5) กฎต่อไปนี้จะบังคับใช้เกี่ยวกับอาหารที่ไม่ได้หุ้มห่อพร้อมจำหน่ายซึ่งนำเสนอต่อผู้บริโภคชั้นสุดท้ายในสถานที่บริโภคหมู่

ก) นำเสนอข้อมูลที่อยู่ในอนุมาตรา (ก) และ (ค) ของวรรคหนึ่งของมาตรา 9 และข้อมูลบังคับเพิ่มเติมภายใต้ขอบเขตบรรทัดที่ 6 และ 7 ของภาคผนวก 2 แก่ผู้บริโภค

ข) ข้อมูลที่ระบุในอนุมาตรา (ก) จะต้องนำเสนอแก่ผู้บริโภคชั้นสุดท้ายผ่านเครื่องมือต่างๆ เช่น เมนู กระดานดำ แผ่นพับในลักษณะที่สามารถมองเห็นได้ง่ายและอ่านได้อย่างชัดเจน ในการนำเสนอข้อมูล อาจใช้รูปแบบการแสดงผลอื่น และ/หรือ รูปแบบกราฟิก หรือสัญลักษณ์ แทนคำหรือตัวเลขก็ได้

มาตรา 16 - รูปแบบการแจ้ง: ข้อมูลบังคับต้องอยู่ในที่ที่สังเกตเห็นได้ง่าย อ่านออกชัดเจน และไม่สามารถลบเลือนได้ ต้องมีขนาดตัวอักษร (x-height) อย่างน้อย 1.2 มม. หรือ 0.9 มม. สำหรับบรรจุภัณฑ์ขนาดเล็ก

มาตรา 17 - การขายระยะไกล

(1) บทบัญญัติเกี่ยวกับการขายระยะไกลของระเบียบนี้ ให้บังคับใช้โดยไม่กระทบต่อบทบัญญัติเกี่ยวกับสัญญาระยะไกลของกฎหมายหมายเลข 6502

(2) โดยไม่กระทบต่อเงื่อนไขเกี่ยวกับข้อมูลบังคับที่ระบุในมาตรา 9 ให้บังคับใช้กฎต่อไปนี้กับอาหารที่เสนอขายผ่านเครื่องมือสื่อสารทางไกล

ก) ข้อมูลบังคับที่มีอยู่ในวรรคหนึ่งของมาตรา 9 โดยยกเว้นอนุมาตรา (จ) ของวรรคเดียวกัน และข้อมูลที่มีอยู่ในบรรทัดที่ 6 และ 7 ของภาคผนวก 2 จะต้องถูกจัดเตรียมไว้ให้พร้อมก่อนกระบวนการซื้อจะเสร็จสิ้น และให้ปรากฏในเอกสารประกอบการขายทางไกล หรือนำเสนอผ่านเครื่องมือที่เหมาะสมอื่นๆ ที่ผู้ประกอบการอาหารกำหนดไว้อย่างชัดเจน เมื่อมีการใช้เครื่องมือที่เหมาะสมอื่นๆ ผู้ประกอบการอาหารต้องนำเสนอข้อมูลบังคับต่อผู้บริโภคโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม

ข) ข้อมูลบังคับทั้งหมดจะถูกนำเสนอในระหว่างการจัดส่ง

(3) สำหรับอาหารที่เสนอขายโดยสถานที่บริโภคหมู่ผ่านเครื่องมือสื่อสารทางไกล ข้อมูลบังคับที่ระบุในวรรคห้าของมาตรา 15 จะต้องถูกจัดเตรียมไว้ให้พร้อมตามวรรคสองของมาตรานี้

(4) อนุมาตรา (ก) ของวรรคสองของมาตรานี้ ไม่บังคับใช้กับอาหารหุ้มห่อพร้อมจำหน่ายที่ขายในเครื่องจำหน่ายสินค้าอัตโนมัติหรือสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าที่ทำงานด้วยระบบอัตโนมัติ

(5) สำหรับอาหารที่ไม่ได้หุ้มห่อพร้อมจำหน่ายที่ขายในเครื่องจำหน่ายสินค้าอัตโนมัติหรือสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าที่ทำงานด้วยระบบอัตโนมัติ ข้อมูลที่ระบุในอนุมาตรา (ก) และ (ค) ของวรรคหนึ่งของมาตรา 9 จะต้องถูกจัดเตรียมไว้ในลักษณะที่ผู้บริโภคสามารถมองเห็นได้ก่อนที่กระบวนการซื้อจะเสร็จสิ้น

มาตรา 18 - ภาษา ข้อมูลบังคับต้องเป็นภาษาตุรกี

บทที่ห้า: ข้อกำหนดเฉพาะสำหรับข้อมูลบังคับ

มาตรา 19 - ข้อยกเว้นเกี่ยวกับข้อมูลบังคับบางประการ

- (1) ในขวดแก้วที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ซึ่งมีการทำเครื่องหมายในลักษณะที่ไม่สามารถลบออกได้ และด้วยเหตุนี้จึงไม่มีฉลากใดๆ ติดอยู่ จำเป็นต้องให้เฉพาะข้อมูลที่อยู่ในอนุมาตรา (ก), (ค), (ง), (จ) และ (ญ) ของวรรคหนึ่งของมาตรา 9 เท่านั้น
- (2) ในบรรจุภัณฑ์หรือภาชนะที่มีพื้นผิวที่กว้างที่สุดเล็กกว่า 10 ตารางเซนติเมตร จำเป็นต้องให้เฉพาะข้อมูลที่อยู่ในอนุมาตรา (ก), (ค), (ง), (จ) และ (ฉ) ของวรรคหนึ่งของมาตรา 9 บนบรรจุภัณฑ์หรือฉลากเท่านั้น ในกรณีนี้ ข้อมูลที่ระบุในอนุมาตรา (ข) ของวรรคหนึ่งของมาตรา 9 จะต้องถูกนำเสนอโดยใช้วิธีการอื่น หรือหากผู้บริโภคร้องขอ
- (3) โดยไม่กระทบต่อบทบัญญัติทางกฎหมายอื่นๆ ที่ต้องการการแจ้งข้อมูลโภชนาการ อนุมาตรา (ญ) ของวรรคหนึ่งของมาตรา 9 ไม่เป็นข้อบังคับสำหรับอาหารที่ระบุไว้ในภาคผนวก 14
- (4) โดยไม่กระทบต่อบทบัญญัติทางกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องการรายการส่วนประกอบหรือการแจ้งข้อมูลโภชนาการบังคับ ไม่บังคับให้ระบุข้อมูลที่อ้างถึงในอนุมาตรา (ข) และ (ญ) ของวรรคหนึ่งของมาตรา 9 ในเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่าร้อยละ 1.2 โดยปริมาตร

มาตรา 20 - ชื่อของอาหาร

- (1) ให้ใช้ชื่อทางการที่ระบุไว้ในบทบัญญัติทางกฎหมายที่มีผลบังคับใช้สำหรับอาหารนั้น เป็นชื่อของอาหาร หากไม่มีชื่อดังกล่าว ให้ใช้ชื่อที่คุ้นเคยของอาหาร หากไม่มีชื่อที่คุ้นเคยของอาหาร หรือจะไม่ใช่ชื่อนี้ ให้กำหนดชื่อที่อธิบายลักษณะได้
- (2) อนุญาตให้ใช้ชื่อของอาหารที่ใช้ในประเทศที่มีการนำเข้าอาหารนั้น เป็นชื่อของอาหารภายใต้ขอบเขตของมาตรานี้ อย่างไรก็ตาม หากผลจากการบังคับใช้บทบัญญัติอื่นๆ ของระเบียบนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ระบุในมาตรา 9 ไม่สามารถทำให้ผู้บริโภคชั้นสุดท้ายเข้าใจธรรมชาติที่แท้จริงของอาหารนั้น และแยกแยะออกจากอาหารอื่นๆ ที่อาจสับสนได้ ให้ระบุข้อมูลคำอธิบายอื่นๆ ไว้ในบริเวณใกล้เคียงกับชื่อของอาหาร
- (3) เพื่อเป็นข้อยกเว้นสำหรับบทบัญญัติวรรคสองของมาตรานี้ หากชื่อของอาหารที่นำเข้าซึ่งไปที่อาหารที่แตกต่างกันมาก จนไม่เพียงพอที่จะรับประกันการให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้บริโภคชั้นสุดท้ายในแง่ขององค์ประกอบหรือการผลิตอาหารนั้น จะไม่ใช่ชื่อนั้น
- (4) เครื่องหมายการค้า หรือชื่อเฉพาะใดๆ ที่ไม่ได้สะท้อนถึงเนื้อหาของผลิตภัณฑ์ จะไม่สามารถใช้แทนชื่อของอาหารได้
- (5) กฎเฉพาะสำหรับข้อมูลบังคับที่มาพร้อมกับชื่ออาหารที่ระบุไว้ในภาคผนวก 15 จะถูกบังคับใช้เกี่ยวข้องกับชื่อของอาหารและข้อมูลที่จะมาพร้อมกับชื่อนี้ด้วย
- (6) มาตรานี้ให้บังคับใช้โดยไม่ขัดต่อกฎหมายทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม หมายเลข 6769 ลงวันที่ 22/12/2016

มาตรา 21 – รายการส่วนประกอบ: ต้องเรียงตามน้ำหนักจากมากไปน้อยตามที่ใช้ในระหว่างการผลิต

มาตรา 22 (ข้อยกเว้นเกี่ยวกับ “รายการส่วนประกอบ”)

(1) สำหรับอาหารต่อไปนี้ ไม่จำเป็นต้องมีรายการส่วนประกอบ

- ก) ผลไม้และผักสด รวมถึงพืชราก/หัว ที่ ยังไม่ปอกเปลือก ไม่หั่น หรือ ไม่ได้ผ่านกระบวนการในลักษณะเดียวกัน
- ข) น้ำอัดลมที่จากชื่อ/คำจำกัดความสามารถเข้าใจได้ว่าเป็น “น้ำอัดลม”
- ค) น้ำส้มสายชูหมักที่ได้มาจาก “ผลิตภัณฑ์หลักชนิดเดียว” เท่านั้น โดยมีเงื่อนไขว่า ไม่ได้เติมส่วนประกอบอื่นใด
- ง) เนย ผลิตภัณฑ์นมหมัก และครีม ที่ ไม่ได้เติมส่วนประกอบอื่นใด นอกจากผลิตภัณฑ์นมที่จำเป็นต่อการผลิต เอนไซม์อาหาร และหัวเชื้อจุลินทรีย์
- จ) ซีส (ยกเว้นซีสสดและซีสแปรรูป/ซีสหลอม) ที่ ไม่ได้เติมส่วนประกอบอื่นใด นอกจากผลิตภัณฑ์นมที่จำเป็นต่อการผลิต เอนไซม์อาหาร หัวเชื้อจุลินทรีย์ และเกลือ
- ฉ) อาหารที่ประกอบด้วย “ส่วนประกอบเดียว” ในกรณีที่ ชื่ออาหารเหมือนกับชื่อส่วนประกอบ หรือ ชื่ออาหารอธิบายลักษณะของส่วนประกอบได้อย่างชัดเจน

มาตรา 23 - ข้อยกเว้นเกี่ยวกับ “การระบุบางส่วนประกอบ” ในรายการส่วนประกอบ

(1) โดยสงวนไว้ซึ่งบทบัญญัติของมาตรา 24 ส่วนประกอบอาหารต่อไปนี้ ไม่จำเป็นต้องปรากฏในรายการส่วนประกอบ

- ก) ส่วนประกอบย่อยของส่วนประกอบหนึ่ง ที่ถูกนำออกจากกระบวนการผลิตเป็นการชั่วคราว และภายหลังนำกลับเข้าไปใหม่ โดย ปริมาณต้องไม่เกินปริมาณเดิม
- ข) วัตถุเจือปนอาหารและเอนไซม์อาหาร ที่มีอยู่ในอาหารตามหลักการ “การพาไป/การติดตาม (carry-over)” ตามที่กล่าวในระเบียบว่าวัตถุเจือปนอาหารของโคเด็กซ์อาหารตุรกี โดยเกิดขึ้นเพียงเพราะมาจากส่วนประกอบหนึ่งหรือหลายส่วนประกอบของอาหารนั้น และ ไม่มีหน้าที่ทางเทคโนโลยี ในผลิตภัณฑ์สุดท้าย
- ค) วัตถุเจือปนอาหารและเอนไซม์อาหารที่ใช้เป็น “ตัวช่วยในกระบวนการ (processing aid)”
- ง) ตัวพา (carriers) และสารต่าง ๆ ที่ ไม่ใช่วัตถุเจือปนอาหาร แต่ใช้ ในลักษณะและวัตถุประสงค์เดียวกัน กับตัวพา และใช้ ในปริมาณที่จำเป็นอย่างเพียงพอ
- จ) สารที่ ไม่ใช่วัตถุเจือปนอาหาร แต่ใช้ ในลักษณะและวัตถุประสงค์เดียวกัน กับตัวช่วยในกระบวนการ และถึงแม้จะอยู่ในรูปที่เปลี่ยนไป ก็ยังคงอยู่ในผลิตภัณฑ์สุดท้าย
- ฉ) น้ำที่ใช้ระหว่างกระบวนการผลิตเพื่อ “ทำให้ส่วนประกอบที่ใช้ในรูปเข้มข้นหรือแห้ง” กลับคืนสภาพเดิม
- ช) น้ำที่ใช้เป็น “ตัวกลางของเหลว” สำหรับอาหารที่กำหนดในของเหลว โดยปกติ ไม่ได้บริโภคร่วมกับอาหารนั้น

มาตรา 24 – สารก่อภูมิแพ้ ต้องระบุในรายการส่วนประกอบโดยเน้นให้แตกต่างจากส่วนประกอบอื่นอย่างชัดเจน (เช่น ใช้ตัวหนา หรือสีพื้นหลังที่ต่างออกไป)

มาตรา 25 - การแสดงปริมาณของส่วนประกอบ

(1) ต้องระบุ “ปริมาณ” ของส่วนประกอบหรือกลุ่มส่วนประกอบที่ใช้ในการผลิต/การเตรียมอาหารในกรณีต่อไปนี้

ก) ส่วนประกอบ/กลุ่มส่วนประกอบนั้น อยู่ในชื่ออาหาร หรือโดยทั่วไปผู้บริโภค เชื่อมโยงกับชื่ออาหาร

ข) ส่วนประกอบ/กลุ่มส่วนประกอบนั้น ถูกเน้นบนฉลาก ด้วยคำ รูปภาพ หรือกราฟิก

ค) ส่วนประกอบ/กลุ่มส่วนประกอบนั้น จำเป็นต่อการจำแนกอาหาร และเพื่อแยกความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ที่อาจสับสนกันได้เพราะชื่อหรือสัญลักษณ์

(2) กฎที่ต้องพิจารณาในการบังคับใช้วรรค (1) และ “กรณีพิเศษ” ที่ไม่จำเป็นต้องระบุปริมาณของส่วนประกอบบางชนิด ถูกกำหนดไว้ใน ภาคผนวก-5

มาตรา 26 - ปริมาณสุทธิของอาหาร

(1) ปริมาณสุทธิของอาหาร ต้องระบุโดยใช้หน่วยที่เหมาะสมจาก ลิตร เซนติลิตร มิลลิลิตร กิโลกรัม หรือกรัม โดย

- ผลิตภัณฑ์ของเหลว: ใช้หน่วยปริมาตร
- ผลิตภัณฑ์อื่น: ใช้หน่วยมวล

(2) กฎที่ต้องพิจารณาในการบังคับใช้วรรค (1) และกรณีพิเศษที่ไม่จำเป็นต้องระบุปริมาณสุทธิ อยู่ในภาคผนวก-6

มาตรา 27 - วันครบบริโศกก่อน/วันสิ้นสุดการบริโศก และวันที่แช่แข็ง

(1)

- สำหรับอาหารที่เสื่อมเสียง่ายทางจุลชีววิทยา และด้วยเหตุนี้อาจก่ออันตรายต่อสุขภาพมนุษย์ในเวลาอันสั้น ต้องระบุ วันสิ้นสุดการบริโศก
- สำหรับอาหารอื่น ต้องระบุ วันครบบริโศกก่อนอาหารที่ ผ่านวันสิ้นสุดการบริโศก ถือเป็น “อาหารไม่ปลอดภัย” ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (ก) (ข) (ค) และ (ง) ของกฎหมายเลขที่ 5996

(2) ให้ระบุข้อมูลที่เหมาะสมอย่างใดอย่างหนึ่งระหว่าง “วันครบบริโศกก่อน” หรือ “วันสิ้นสุดการบริโศก” หรือ “วันที่แช่แข็ง” ตามกฎใน ภาคผนวก-7

มาตรา 28 - เงื่อนไขการเก็บรักษาพิเศษ หรือเงื่อนไขการใช้งาน

(1) ในกรณีที่อาหารต้องมีเงื่อนไขการเก็บรักษาพิเศษ และ/หรือ เงื่อนไขการใช้งาน ต้องระบุเงื่อนไขดังกล่าว

(2) เมื่อจำเป็น ต้องระบุเงื่อนไขการเก็บรักษา และ/หรือ “ขีดจำกัดเวลา” สำหรับการบริโศก เพื่อให้สามารถเก็บรักษาหรือใช้งานได้เหมาะสมหลังจากเปิดบรรจุภัณฑ์

มาตรา 29 - ชื่อทางการค้าและที่อยู่

(1) ตามมาตรา 8 วรรคหนึ่ง

- ก) ต้องระบุ ชื่อหรือชื่อทางการค้าและที่อยู่ ของผู้ประกอบการอาหารที่รับผิดชอบต่อข้อมูลอาหาร โดยใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม
- ข) สำหรับสินค้านำเข้า ต้องระบุผู้ประกอบการอาหารว่าเป็น “ผู้นำเข้า”

มาตรา 30 - รูปแบบการแสดง “หมายเลขทะเบียนสถานประกอบการ”

(1) หมายเลขทะเบียนสถานประกอบการอาหารที่ผลิตหรือบรรจุอาหาร ต้องระบุให้สอดคล้องกับระเบียบว่าด้วยการขึ้นทะเบียนและการอนุมัติสถานประกอบการอาหาร และระบุในรูปแบบ “หมายเลขทะเบียนสถานประกอบการ: ...” ข้างถ้อยคำนี้ ให้มีอย่างใดอย่างหนึ่ง:

- (i) หมายเลขทะเบียนนั่นเอง หรือ
- (ii) ถ้อยคำที่อ้างถึงตำแหน่งที่หมายเลขนั้นอยู่บนฉลาก ในจุดที่อ้างถึงและ/หรือจุดที่ทำการอ้างอิง อาจใช้ตัวย่อ “iKN” ได้

(2) หากผู้ประกอบการอาหารที่ต้องขึ้นทะเบียนมีมากกว่าหนึ่งสถานประกอบการ หรือให้ผลิต/บรรจุในหลายสถานประกอบการ ก็อาจแสดงหมายเลขทะเบียนของสถานประกอบการอื่นบนฉลากได้ โดยมีเงื่อนไขว่า ต้องทำเครื่องหมายชัดเจน ว่าสถานประกอบการใดเป็นผู้ผลิตหรือผู้บรรจุ

(3) ในกรณีที่ไม่สามารถทำเครื่องหมายได้ อาจใช้ “ระบบรหัส” ที่เหมาะสมร่วมกับหมายเลขทะเบียนของสถานประกอบการที่ผลิตอาหาร

(4) หากผู้ประกอบการอาหารที่ได้รับ “หมายเลขอนุมัติสถานประกอบการ” ตามระเบียบดังกล่าว ผลิตสินค้าในขอบเขตที่เป็นการขึ้นทะเบียน และจะใช้หมายเลขอนุมัติแทนหมายเลขทะเบียน โดยไม่ขอหมายเลขทะเบียน จะไม่ใช้ “เครื่องหมายระบุตัวตน” บนฉลาก ในกรณีนี้ หมายเลขอนุมัติสถานประกอบการจะให้ต่อท้ายถ้อยคำ “หมายเลขทะเบียนสถานประกอบการ: ...” และระบุในรูปแบบ “TR-เลขป้ายทะเบียนจังหวัด-หมายเลขสถานประกอบการ”

มาตรา 31 - ประเทศแหล่งกำเนิด

(1) ประเทศแหล่งกำเนิดของอาหาร ต้องระบุ อย่างชัดเจนโดยไม่ย่อ โดยใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม

(2) เมื่อประเทศแหล่งกำเนิดของอาหาร กับประเทศแหล่งกำเนิดของ “ส่วนประกอบหลัก” แตกต่างกัน และกรณีที่ข้อมูลประกอบอาหารหรือฉลากโดยรวมอาจทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดเกี่ยวกับประเทศแหล่งกำเนิดที่แท้จริงของส่วนประกอบหลัก ให้ใช้กฎอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้:

ก) ระบุประเทศแหล่งกำเนิดของส่วนประกอบหลักด้วย

ข) ระบุว่าส่วนประกอบหลักมีประเทศแหล่งกำเนิด แตกต่างจาก ประเทศแหล่งกำเนิดของอาหาร

(3) ชื่อ ชื่อการค้า หรือที่อยู่ของผู้ประกอบการอาหารที่อยู่บนฉลาก ไม่ถือเป็น การแสดงประเทศแหล่งกำเนิดตามระเบียบนี้

มาตรา 32 - คำแนะนำการใช้

(1) ต้องระบุคำแนะนำการใช้ในลักษณะที่ทำให้สามารถบริโภคอาหารได้อย่างเหมาะสม ในการให้คำแนะนำ อาจใช้หัวข้อ เช่น “ข้อมูลการใช้” “คำแนะนำการเตรียม” “ข้อมูลการเตรียม” “คำแนะนำการบริโภค” หรือหัวข้อที่คล้ายกัน

มาตรา 33 - ระดับแอลกอฮอล์

(1) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในพิกัดอัตราศุลกากรที่ตำแหน่ง 2204 ให้ระบุระดับแอลกอฮอล์ตามโคเด็กซ์อาหารที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์นั้น

(2) ยกเว้นผลิตภัณฑ์ตามวรรค (1) เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่า 1.2% โดยปริมาตร ต้องระบุ “ระดับแอลกอฮอล์จริง” ตามกฎใน ภาคผนวก-8

(3) สำหรับผลิตภัณฑ์ภายใต้มาตรานี้ จะ ไม่ใช่ แถวที่ 6 ของภาคผนวก-2

บทที่หก: การแสดงข้อมูลโภชนาการ

มาตรา 34 - ข้อยกเว้นต่อกฎ “การแสดงคุณค่าทางโภชนาการ”

(1) บทบัญญัติในหมวดนี้ ไม่ใช่ กับอาหารเสริม

(2) บทบัญญัติในหมวดนี้ใช้โดยสงวนไว้ซึ่งบทบัญญัติของกฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้องซึ่งใช้บังคับกับอาหารเพื่อวัตถุประสงค์โภชนาการเฉพาะ

(3) โดยสงวนไว้ซึ่งมาตรา 35 วรรคห้า บทบัญญัติในหมวดนี้ใช้เฉพาะกับ อาหารบรรจุสำเร็จ เท่านั้น

มาตรา 35 - เนื้อหา

ข้อมูลโภชนาการที่บังคับ ได้แก่ ค่าพลังงาน, ปริมาณไขมัน, ไขมันอิ่มตัว, คาร์โบไฮเดรต, น้ำตาล, โปรตีน และเกลือ

มาตรา 36 - การคำนวณค่าพลังงานและปริมาณสารอาหาร

(1) ค่าพลังงานคำนวณโดยใช้ “ปัจจัยการแปลง” สำหรับการคำนวณค่าพลังงานที่กำหนดไว้ใน ภาคผนวก-10

(2) ค่าพลังงานและปริมาณสารอาหารที่อ้างถึงในมาตรา 35 ให้แสดงตามสภาพที่อาหารถูกนำเสนอ เพื่อจำหน่าย อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่เหมาะสม ข้อมูลเหล่านี้อาจแสดงตามสภาพ “พร้อมบริโภค” ได้ โดยมีเงื่อนไขว่า ต้องให้คำแนะนำการเตรียมที่จำเป็นอย่างละเอียด

(3) ค่าที่แสดง เป็น “ค่าเฉลี่ย” ตามสถานการณ์ โดยอ้างอิงจากข้อมูลต่อไปนี้ และสามารถระบุบนบรรจุภัณฑ์ว่าเป็น “ค่าเฉลี่ย” ได้

ก) การวิเคราะห์อาหารโดยผู้ผลิต

ข) การคำนวณโดยใช้ค่ากลางที่ทราบหรือค่ากลางจริงของส่วนประกอบที่ใช้

ค) การคำนวณโดยใช้ข้อมูลที่กำหนดและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

มาตรา 37 - การแสดงต่อ 100 กรัม หรือ 100 มล.

- (1) ค่าพลังงานและปริมาณสารอาหารที่อ้างถึงในมาตรา 35 ให้แสดงโดยใช้ “หน่วยวัด” ที่อยู่ในภาคผนวก-11
- (2) ค่าพลังงานและปริมาณสารอาหารที่อ้างถึงในมาตรา 35 ให้แสดง “ต่อ 100 กรัม หรือ 100 มิลลิลิตร”
- (3) เมื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิตามินและแร่ธาตุ นอกเหนือจากรูปแบบการแสดงตามวรรค (2) ให้ระบุเพิ่มเติม “ต่อ 100 กรัม หรือ 100 มิลลิลิตร” เป็น “ร้อยละของค่าการบริโภคอ้างอิง” ที่อยู่ใน ภาคผนวก-9 ส่วนที่ 1 ด้วย
- (4) ค่าพลังงานและปริมาณสารอาหารที่ระบุไว้ในมาตรา 35 วรรคหนึ่ง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า นอกเหนือจากรูปแบบการแสดงตามวรรค (2) อาจระบุเพิ่มเติม “ต่อ 100 กรัม หรือ 100 มิลลิลิตร” เป็น “ร้อยละของค่าการบริโภคอ้างอิง” ที่อยู่ใน ภาคผนวก-9 ส่วนที่ 2 ได้
- (5) เมื่อมีการใช้บทบัญญัติของวรรค (4) และ/หรือ มาตรา 39 ให้มีข้อความ “ค่าการบริโภคอ้างอิง (RA) ของผู้ใหญ่โดยเฉลี่ย (8400 kJ / 2000 kcal)” อยู่ใน “มุมมองเดียวกัน” และอยู่ใกล้กับข้อมูลดังกล่าว

มาตรา 38 - การแสดงต่อ 1 หน่วยบริโภค/1 หน่วยการบริโภค

- (1) โดยมีเงื่อนไขว่า “ขนาดหน่วยบริโภค” หรือ “หน่วยการบริโภค” ที่ใช้ และ “จำนวนหน่วยบริโภค หรือจำนวนหน่วย” ที่บรรจุอยู่ในบรรจุภัณฑ์ ต้องระบุบนฉลากให้ผู้บริโภคสังเกตเห็นได้ง่าย ค่าพลังงานและปริมาณสารอาหารที่อ้างถึงในมาตรา 35 สามารถให้เป็น “ต่อหน่วยบริโภค และ/หรือ ต่อหน่วยการบริโภค” ได้ดังนี้
 - ก) เพิ่มเติมจากการแสดงต่อ 100 กรัม หรือ 100 มิลลิลิตร ตามมาตรา 37 วรรคสอง
 - ข) สำหรับปริมาณวิตามินและแร่ธาตุ เพิ่มเติมจากการแสดงต่อ 100 กรัม หรือ 100 มิลลิลิตร ตามมาตรา 37 วรรคสาม
 - ค) เพิ่มเติมจากการแสดงต่อ 100 กรัม หรือ 100 มิลลิลิตร ตามมาตรา 37 วรรคสี่ หรือแทนการแสดงต่อ 100 กรัม หรือ 100 มิลลิลิตร
- (2) เป็นข้อยกเว้นของมาตรา 37 วรรคสอง ในกรณีที่ระบุไว้ในมาตรา 35 วรรคสาม (ข้อ (b)) ปริมาณสารอาหาร และ/หรือ ร้อยละของค่าการบริโภคอ้างอิงใน ภาคผนวก-9 ส่วนที่ 2 อาจให้ “เฉพาะต่อหน่วยบริโภคหรือหน่วยการบริโภค” ได้ ในกรณีนี้ ให้แสดงค่าพลังงาน “ต่อ 100 กรัม หรือ 100 มิลลิลิตร” และ “ต่อหน่วยบริโภคหรือหน่วยการบริโภค”
- (3) เป็นข้อยกเว้นของมาตรา 37 วรรคสอง ในกรณีที่ระบุไว้ในมาตรา 35 วรรคห้า ค่าพลังงานและปริมาณสารอาหาร และ/หรือ ร้อยละของค่าการบริโภคอ้างอิงใน ภาคผนวก-9 ส่วนที่ 2 อาจให้ “เฉพาะต่อหน่วยบริโภคหรือหน่วยการบริโภค” ได้
- (4) สำหรับอาหารที่กำหนด “ขนาดหน่วยบริโภค” แล้ว แต่ถูกนำเสนอในบรรจุภัณฑ์สำเร็จรูปแบบใช้ครั้งเดียว และไม่สามารถใช้ขนาดหน่วยบริโภคที่กำหนดได้ อาจแสดง “ต่อหน่วยการบริโภค” ได้

(5) เป็นข้อยกเว้นของมาตรา 40 วรรคหนึ่ง สำหรับอาหารที่ “ไม่สามารถบริโภคได้โดยตรง” และผู้บริโภคใช้เป็น “ส่วนประกอบในการเตรียมอาหารอื่น” อาจใช้ “ขนาดหน่วยบริโภค” ที่ผู้ผลิตกำหนดได้

(6) ขนาดหน่วยบริโภค หรือหน่วยการบริโภค ให้ระบุในตำแหน่งที่อยู่ใกล้กับ “การแสดงคุณค่าทางโภชนาการ” มาก

มาตรา 39 - สัดส่วนค่าการบริโภคอ้างอิง RA

(1) “สัดส่วนค่าการบริโภคอ้างอิง (RA)” ของค่าพลังงานและปริมาณสารอาหาร อาจแสดงบนฉลากอาหาร “โดยสมัครใจ” ได้

(2) เมื่อต้องให้สัดส่วนค่าการบริโภคอ้างอิง (RA) สามารถใช้รูปแบบการแสดงที่อยู่ใน ภาคผนวก-13 (รูปแบบการแสดงผลการแสดงผลคุณค่าทางโภชนาการและสัดส่วน RA) ได้

(3) เมื่อต้องให้สัดส่วนค่าการบริโภคอ้างอิง (RA) ให้ “สี่ของทุกช่อง” ถูกออกแบบให้ “ติดกับสี่พื้นของบรรจุภัณฑ์” และเป็น “สี่เดียวโทนเดียวกัน” ห้ามใช้สี “แดง เหลือง และเขียว”

มาตรา 40 - ขนาดหน่วยบริโภคและจำนวนหน่วยบริโภค

(1) ขนาดหน่วยบริโภค ให้พิจารณาตามปริมาณที่อยู่ใน ภาคผนวก-12 สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีอยู่ในภาคผนวกนี้ ขนาดหน่วยบริโภคให้กระทรวงกำหนด

(2) เมื่อระบุ “จำนวนหน่วยบริโภค” ในบรรจุภัณฑ์ ให้แสดงเป็น “จำนวนเต็ม” (เช่น 1; 2; ...; 5; ...)

(3) เพื่อคำนวณจำนวนหน่วยบริโภคในบรรจุภัณฑ์ ให้เอา “ปริมาณสุทธิ” ที่ระบุบนบรรจุภัณฑ์ของอาหาร หรือ “ปริมาณสุทธิของผลิตภัณฑ์ที่ทำให้พร้อมบริโภค” ตามคำแนะนำการเตรียม หารด้วย “ขนาดหน่วยบริโภค” ในภาคผนวก-12 หากค่าที่ได้ไม่เป็นจำนวนเต็ม ให้ปัดเป็นจำนวนเต็มที่ใกล้ที่สุด และในกรณีนี้ “ไม่จำเป็นต้อง” ใช้คำว่า “ประมาณ” และ/หรือ สัญลักษณ์ “~”

มาตรา 41 - รูปแบบการแสดงผลการแสดงผลคุณค่าทางโภชนาการ

(1) ข้อมูลที่อ้างถึงในมาตรา 35 วรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้แสดงโดยใช้รูปแบบที่ชัดเจน โดยให้ทั้งหมดอยู่ใน “มุมมองเดียวกัน” และให้แสดงตาม “รูปแบบและลำดับ” ที่อยู่ใน ภาคผนวก-11

(2) ข้อมูลที่อ้างถึงในมาตรา 35 วรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้แสดงใน “รูปตาราง” โดยตัวเลขจัดแนวหากพื้นที่ฉลากไม่เหมาะสม ให้แสดงใน “รูปแบบเชิงเส้น (linear)”

(3) เมื่อมีการใช้มาตรา 35 วรรคสาม ข้อมูลที่อ้างถึงในวรรคหนึ่ง ให้แสดง “ภายในมุมมองหลัก (temel görüş alanı)” และใช้ขนาดตัวอักษรตามมาตรา 16 วรรคสอง ข้อมูลนี้อาจแสดงในรูปแบบที่แตกต่างจากรูปแบบที่กำหนดในวรรคสองของมาตรานี้

(4) ข้อมูลที่อ้างถึงในมาตรา 35 วรรคสี่ อาจแสดงในรูปแบบที่แตกต่างจากรูปแบบที่กำหนดในวรรคสองของมาตรานี้

(5) เมื่อค่าพลังงานของอาหาร หรือปริมาณสารอาหาร “อยู่ในระดับที่ละเอียดได้” อาจใช้ข้อความ “มี ... ในปริมาณ (ที่) ละเอียดได้” หรือข้อความที่คล้ายกันแทนข้อมูลดังกล่าว และหากมีการแสดงคุณค่าทางโภชนาการแล้ว ให้จัดวางข้อความดังกล่าวไว้ใกล้กับการแสดงคุณค่าทางโภชนาการมาก

มาตรา 42 - รูปแบบการแสดงผลเพิ่มเติมและรูปแบบการนำเสนอ

(1) นอกเหนือจากรูปแบบที่ระบุในมาตรา 37 วรรคสองและวรรคสี่ และมาตรา 38 และนอกเหนือจากรูปแบบการนำเสนอที่อ้างถึงในมาตรา 41 วรรคสอง ค่าพลังงานและปริมาณสารอาหารที่อ้างถึงในมาตรา 35 อาจให้โดยใช้ “รูปแบบการแสดงผลอื่น และ/หรือ รูปแบบกราฟิก หรือสัญลักษณ์” ควบคู่กับคำหรือจำนวน ได้ โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

ก) อิงผลการวิจัยผู้บริโภคที่ถูกต้องและมีความถูกต้องทางวิทยาศาสตร์ และต้องไม่ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดตามที่อ้างถึงในมาตรา 7

ข) พัฒนาตามผลการเจรจากับผู้มีส่วนได้เสีย

ค) ช่วยให้ผู้บริโภคเข้าใจการมีส่วนร่วม/ความสำคัญของอาหารต่อโภชนาการในด้านพลังงานและสารอาหาร

ง) มีหลักฐานที่ถูกต้องทางวิทยาศาสตร์สนับสนุนว่าผู้บริโภคโดยเฉลี่ยเข้าใจรูปแบบการแสดงผล/การนำเสนอได้

จ) หากใช้รูปแบบการแสดงผลที่แตกต่าง ให้ยึดตามค่าการบริโภคอ้างอิงในภาคผนวก-9 หรือหากไม่มี ให้ยึดตามคำแนะนำทางวิทยาศาสตร์ที่ยอมรับโดยทั่วไปเกี่ยวกับการได้รับพลังงานหรือสารอาหาร

ฉ) เป็นกลางและเป็นธรรม

ช) เมื่อใช้แล้ว ต้องไม่ขัดขวางการเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเสรี

บทที่ 7: การให้ข้อมูลโดยสมัครใจ

มาตรา 43 - กฎเกี่ยวกับข้อมูลโดยสมัครใจ

(1) ในกรณีที่มีการระบุว่า “ไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูล” ที่อ้างถึงในมาตรา 9 และมาตรา 10 และมีการให้ข้อมูลดังกล่าว “โดยสมัครใจ” การให้ข้อมูลต้องสอดคล้องกับเงื่อนไขใน “หมวดที่ห้า” และ “หมวดที่หก” ของระเบียบนี้

(2) สำหรับข้อมูลที่ให้โดยสมัครใจ ให้ใช้กฎดังต่อไปนี้

ก) ต้องไม่ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิด ตามมาตรา 7

ข) ต้องไม่คลุมเครือและทำให้ผู้บริโภคสับสน

ค) เมื่อจำเป็น ต้องอิงข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 44 - รูปแบบการแสดงผลข้อมูลโดยสมัครใจ

(1) ห้ามจัดทำข้อมูลโดยสมัครใจในลักษณะที่ “ไปกินพื้นที่” ที่เหมาะสมสำหรับข้อมูลบังคับเกี่ยวกับอาหาร

มาตรา 45 - ข้อมูลโดยสมัครใจเกี่ยวกับกลูเตน

(1) เพื่อแจ้งผู้บริโภคเกี่ยวกับ “การไม่มี” หรือ “การมีอยู่ที่ลดลง” ของกลูเตนในอาหาร ให้ใช้เฉพาะ “ข้อความที่อนุญาตและเงื่อนไข” เกี่ยวกับการไม่มี/ลดลงของกลูเตนที่อยู่ใน ภาคผนวก-16 เท่านั้น

(2) นอกเหนือจากข้อมูลที่อ้างถึงในวรรคหนึ่ง อาจใช้ข้อความ “เหมาะสำหรับบุคคลที่มีภาวะแพ้กลูเตน” หรือ “เหมาะสำหรับผู้ป่วยเซลิแอค” ได้

(3) หากอาหารถูกผลิต/เตรียม/แปรรูปเป็นพิเศษ โดยลดปริมาณกลูเตนของส่วนประกอบที่มีกลูเตนหนึ่งชนิดหรือมากกว่า หรือโดยแทนที่ส่วนประกอบที่มีกลูเตนด้วยส่วนประกอบอื่นที่ “ปราศจากกลูเตนโดยธรรมชาติ” นอกเหนือจากข้อมูลที่อ้างถึงในวรรคหนึ่ง อาจใช้ข้อความ “ถูกกำหนดสูตรเป็นพิเศษสำหรับบุคคลที่มีภาวะแพ้กลูเตน” หรือ “ถูกกำหนดสูตรเป็นพิเศษสำหรับผู้ป่วยเซลิแอค” ได้

มาตรา 46 - นมผงทารกและนมผงต่อเนื่อง

(1) สำหรับ “นมผงทารก” และ “นมผงต่อเนื่อง” ที่นิยามไว้ในโคเด็กซ์อาหารที่เกี่ยวข้อง ไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการไม่มีหรือการมีอยู่ที่ลดลงของกลูเตนได้

บทที่ 8 : บทเบ็ดเตล็ดและบทบัญญัติสุดท้าย

มาตรา 47 - กฎการติดฉลากเฉพาะ

(1) โดยสงวนไว้ซึ่งบทบัญญัติของระเบียบนี้ ภายใต้โคเด็กซ์อาหารที่จัดทำสำหรับอาหารหรือกลุ่มอาหารเฉพาะ อาจกำหนด “กฎการติดฉลากเพิ่มเติมเฉพาะ” สำหรับอาหารเหล่านั้นได้

มาตรา 48 - ระเบียบเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติ

(1) เมื่อเห็นว่าจำเป็น คำสั่งหรือคู่มือที่จัดทำขึ้นเพื่อการปฏิบัติตามบทบัญญัติของระเบียบนี้ จะเผยแพร่บนเว็บไซต์ของกระทรวง

(2) มาตรการที่อาจส่งผลกระทบต่อสาธารณสุข ภายใต้กฎหมายข้อมูลเกี่ยวกับอาหาร จะได้รับการประเมินโดยกระทรวง

(3) (เพิ่ม: RG-6/4/2024-32512) ผู้ประกอบการอาหารต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติที่อยู่ในคู่มือที่จัดทำขึ้นเกี่ยวกับระเบียบนี้ด้วย

มาตรา 49 - ระบบยืนยันและติดตามผลิตภัณฑ์

(1) ในกรณีที่กระทรวงเห็นว่าจำเป็น กระทรวงอาจดำเนินการหรือให้ดำเนินการ “การปฏิบัติพิเศษ” เกี่ยวกับการใช้ระบบติดตามผลิตภัณฑ์บนฉลาก เพื่อให้มั่นใจถึงความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับของผลิตภัณฑ์ สำหรับอาหารหรือกลุ่มอาหารเฉพาะ

(2) อาหารหรือกลุ่มอาหารที่กำหนดให้ใช้ระบบติดตามผลิตภัณฑ์ที่กระทรวงกำหนด และระยะเวลาการดำเนินการ จะถูกกำหนดโดยกระทรวงและเผยแพร่บนเว็บไซต์ของกระทรวง

มาตรา 50 - การสอดคล้องกับกฎหมายสหภาพยุโรป

(1) ระเบียบนี้จัดทำขึ้นภายใต้กรอบการสอดคล้องกับกฎหมายสหภาพยุโรป โดยคำนึงถึงระเบียบของรัฐสภายุโรปและสภา (EC) เลขที่ 1169/2011 ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2011 ว่าด้วยการให้ข้อมูลอาหารแก่ผู้บริโภค

มาตรา 51 - โฆษทางปกครอง

(1) ผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนระเบียบนี้ จะถูกใช้มาตรการลงโทษทางปกครองตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของกฎหมายเลขที่ 5996

มาตรา 52 - การยกเลิกระเบียบเดิม

(1) ระเบียบ “Turkish Food Codex Labelling Regulation” ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 29/12/2011 เลขที่ 28157 (ฉบับพิเศษครั้งที่สาม) ถูกยกเลิก

มาตรา 53 - การอ้างอิง

(1) การอ้างอิงไปยังระเบียบที่ถูกยกเลิกตามมาตรา 52 ให้ถือว่าเป็นการอ้างอิงไปยังระเบียบนี้

ข้อกำหนดการปรับตัว บทเฉพาะกาล มาตรา 1 –

- (1) ผู้ประกอบการอาหารที่ดำเนินกิจการอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ประกาศใช้ จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของระเบียบนี้ภายในวันที่ 31/12/2019 ทั้งนี้ อาหารที่ติดฉลากหรือวางจำหน่ายในตลาดก่อนวันที่ 31/12/2019 สามารถวางจำหน่ายได้จนกว่าจะสิ้นอายุการเก็บรักษา
- (2) ยกเว้นจากบทบัญญัติวรรคหนึ่งของมาตรานี้ อาหารที่มีเครื่องหมายการค้าหรือตราสินค้าซึ่งยื่นคำขอจดทะเบียนหรือได้รับการจดทะเบียนก่อนวันที่ 31/12/2015 และไม่สอดคล้องกับระเบียบการติดฉลากประมวลอาหารตุรกีที่ถูกยกเลิกโดยระเบียบนี้ จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของระเบียบนี้ภายในวันที่ 31/12/2019 โดยอาหารที่ติดฉลากหรือวางจำหน่ายก่อนวันดังกล่าวสามารถวางจำหน่ายได้จนกว่าจะสิ้นอายุการเก็บรักษา
- (3) บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรานี้ให้ใช้บังคับกับฉลากอาหารนำเข้าด้วย
- (4) ในการบังคับใช้ข้อกำหนดของระเบียบนี้ที่เกี่ยวกับเครื่องหมายระบุตัวตน ให้ปฏิบัติตามระยะเวลาเปลี่ยนผ่านที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการจดทะเบียนและการอนุมัติสถานประกอบการอาหาร

บทเฉพาะกาลระหว่างการเปลี่ยนผ่าน บทเฉพาะกาล มาตรา 2 – (1) จนกว่าผู้ประกอบการอาหารที่ดำเนินกิจการอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้จะปรับตัวให้สอดคล้องกับระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติตามระเบียบการติดฉลากประมวลอาหารตุรกีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับที่ 28157 (ฉบับพิเศษครั้งที่สาม) ลงวันที่ 29/12/2011 ต่อไป

ข้อกำหนดการปรับตัว บทเฉพาะกาล มาตรา 3 – (เพิ่มเติม: ราชกิจจานุเบกษา 6/4/2024-32512)

- (1) ผู้ประกอบการอาหารจะต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการแก้ไขที่กำหนดโดยระเบียบที่ออกมาตรานี้ภายในวันที่ 31/12/2026
- (2) อาหารที่ไม่สอดคล้องกับการแก้ไขดังกล่าวจะไม่สามารถวางจำหน่ายในตลาดได้หลังวันที่ 31/12/2026
- (3) วรรคหนึ่งและวรรคสองให้ใช้บังคับกับฉลากอาหารนำเข้าด้วย

การมีผลบังคับใช้ มาตรา 54 – (1) ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ประกาศ

การบังคับใช้ มาตรา 55 – (1) ระเบียบนี้อยู่ภายใต้การบังคับใช้โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอาหาร เกษตร และปศุสัตว์

บทที่แปด: บทเฉพาะกาล

ข้อกำหนดชั่วคราว: ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามการเปลี่ยนแปลงล่าสุดภายในวันที่ 31/12/2026 และอาหารที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดจะไม่สามารถอยู่ในตลาดได้หลังจากวันที่ดังกล่าว

ระเบียบว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติม

ระเบียบประมวลกฎหมายอาหารตุรกีว่าด้วยฉลากอาหารและการให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภค

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 6 เมษายน 2024

มาตรา 1 ในมาตรา 4 วรรคสอง อนุมาตรา (cc) ของระเบียบเดิม ได้มีการเพิ่มข้อความว่า "ที่ซึ่งมีการเขียนเครื่องหมายการค้าด้วยขนาดใหญ่ที่สุด" ต่อจากคำว่า "ที่ถูกเลือก"

มาตรา 2 เพิ่มอนุมาตราต่อไปนี้ในมาตรา 7 วรรคหนึ่ง ของระเบียบเดิม (ว่าด้วยการป้องกันการให้ข้อมูลที่ทำให้เข้าใจผิด)

(d) ห้ามใช้รูปภาพอาหารจริงบนฉลากของอาหารที่ผลิตโดยใช้สารให้กลิ่นรส (Aroma) แทนส่วนประกอบอาหารจริงทั้งหมด

(e) ในกรณีที่ใช้อ้างอิงรูปภาพแทน (Temsili görsel) สำหรับอาหารที่ใช้สารให้กลิ่นรสแทนส่วนประกอบจริงทั้งหมด ห้ามใช้รูปภาพดังกล่าวโดยไม่ระบุคำว่า "รส... (aromalı)" หรือระบุไม่ชัดเจนในทุกจุดที่มีรูปภาพนั้นปรากฏอยู่

(f) ห้ามใช้คำว่า "... รส" (tadında), "... กลิ่น" (lezzeti), "... สุนทรีย์" (keyfi) หรือสำนวนที่คล้ายคลึงกัน ร่วมกับชื่อของอาหารอื่นที่ผลิตกันขึ้นไม่ได้มีคุณสมบัติหรือลักษณะเฉพาะตามอาหารนั้นจริง

มาตรา 3

- แก้ไขคำว่า "เหมือนกัน" เป็น "หลัก" (Temel) ในมาตรา 16 วรรคสี่
- เพิ่มวรรค (6): ชื่อของอาหารต้องปรากฏในพื้นที่ส่วนที่มองเห็นได้เป็นหลัก (Principal field of vision) โดยทุกคำต้องมีขนาดเท่ากัน รูปแบบอักษร (Font) เดียวกัน สไตล์เดียวกัน และต้องมีสีที่ตัดกับพื้นหลัง (Contrast) อย่างชัดเจน ทั้งนี้ชื่ออาหารสามารถปรากฏในส่วนอื่นนอกเหนือจากพื้นที่หลักได้ด้วย

มาตรา 4 ยกเลิกมาตรา 35 วรรคหนึ่ง อนุมาตรา (ç)

มาตรา 5 แก้ไขหลักเกณฑ์การคำนวณในมาตรา 40 วรรคสาม: "หากค่าที่ได้ไม่ใช่จำนวนเต็ม ให้ปัดเศษเป็นจำนวนเต็มที่ใกล้เคียงที่สุด ในกรณีนี้ไม่จำเป็นต้องใช้คำว่า "โดยประมาณ" หรือสัญลักษณ์ "≈"

มาตรา 6 เพิ่มวรรค (3) ในมาตรา 48: "ผู้ประกอบการธุรกิจอาหารต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในคู่มือที่จัดทำขึ้นเกี่ยวกับระเบียบนี้ด้วย"

มาตรา 7 (บทเฉพาะกาล)

- ผู้ประกอบการธุรกิจอาหารต้องปรับปรุงให้เป็นไปตามข้อแก้ไขนี้ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2026
- อาหารที่ไม่เป็นไปตามข้อแก้ไขนี้ ห้ามวางจำหน่ายในตลาดหลังจากวันที่ 31 ธันวาคม 2026
- ข้อกำหนดนี้ครอบคลุมถึงฉลากของอาหารนำเข้าด้วย

มาตรา 8 (การแก้ไขภาคผนวก 2) กำหนดการแสดงข้อความบังคับเพิ่มเติม ดังนี้

- อาหารที่มีสารให้ความหวาน: ต้องระบุข้อความ "มีสารให้ความหวาน" หรือ "ผสมสารให้ความหวาน" ไว้คู่กับชื่ออาหารในทุกที่มีชื่ออาหารปรากฏ โดยต้องใช้การจัดพิมพ์ที่เน้นให้เห็นชัดเจน (เช่น ขนาดอักษร, สไตล์ หรือสีพื้นหลัง)
- อาหารที่มีทั้งน้ำตาลและสารให้ความหวาน: ต้องระบุว่า "มีน้ำตาลและสารให้ความหวาน" หรือ "ผสมน้ำตาลและสารให้ความหวาน" โดยต้องเน้นให้เห็นชัดเจนเช่นกัน
- อาหารที่มีเอทิลแอลกอฮอล์หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์: ต้องระบุข้อความ "มีแอลกอฮอล์" ไว้คู่กับชื่ออาหารในทุกที่มีชื่ออาหารปรากฏ และต้องเน้นให้เห็นชัดเจน
- อาหารที่มีส่วนผสมจากหมู: หากมีสารใดๆ ที่ได้จากหมู ต้องระบุข้อความ "มี... ที่ได้จากหมู" ไว้ในพื้นที่ส่วนที่มองเห็นได้เป็นหลัก โดยวางไว้ข้างๆ ชื่ออาหาร

มาตรา 9 ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ประกาศ (6 เมษายน 2024)

มาตรา 10 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและป่าไม้เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ระเบียบว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประมวลกฎหมายอาหารตุรกีว่าด้วยฉลากอาหารและการให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภค ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 6 เมษายน 2024

ข้อมูลนี้เป็นเพียงการสรุปสาระสำคัญหากผู้ประกอบการต้องการต้นฉบับมาตรฐานการอ้างอิงที่ถูกต้องสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ ศูนย์อุตสาหกรรมฮาลาลไทย (<https://hiu.oie.go.th>)

อ้างอิงจาก

<https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=23282&MevzuatTur=7&MevzuatTertip=5>